

Dosarul nr. 3ra-1005/22
2-21031208-01-3ra-29092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

7 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Breazu, succesor în drepturi Elena Breazu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă

împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 1 martie 2021, Eugeniu Breazu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că beneficiază de pensia pentru vechimea în muncă începând cu 1 octombrie 2001, stabilită în condițiile Legii cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, în calitate de procuror al raionului Edineț, cuantumul căreia a fost recalculat în baza hotărârii Judecătoriei Edineț din 19 septembrie 2017, menținută prin decizia din 15 august 2018 a Curții de Apel Bălți, din salariul achitat procurorului în exercițiu din cadrul Procuraturii teritoriale, ținând cont de majorarea salariului potrivit art. 90 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

A menționat că odată cu intrarea în vigoare, la data de 1 decembrie 2018, a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, inclusiv a procurorilor, pensia lui urma a fi calculată în mărime de 80% din salariul procurorului raionului Edineț.

Însă, reieșind din faptul că Casa Națională de Asigurări Sociale nu a transferat la contul lui sursele financiare corespunzătoare din recalculul pensiei, conform Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, la 25 noiembrie 2020 a depus către Casa Națională de Asigurări Sociale o cerere, prin care a solicitat de a fi informat, dacă a fost inițiat procesul de recalculare a pensiei de procuror pentru vechimea în muncă începând cu 1 decembrie 2018, precum și despre motivele netransferării pe cont a surselor financiare recalculate.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 23 decembrie 2020, i-a fost refuzat în recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în baza Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, deoarece prin această lege au fost abrogate prevederile Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și respectiv a fost abrogat și art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

A invocat dezacordul cu refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 23 decembrie 2020 în recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în baza Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, deoarece dreptul său la recalcularea pensiei în baza legii respective nu a fost anulat.

La 15 ianuarie 2021, a depus către Casa Națională de Asigurări Sociale cerere prealabilă în ordinea art. 164 Cod administrativ, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în exercițiu al funcției de Procuror-șef al Procuraturii teritoriale în baza Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

Iar prin răspunsul nr. B-58/21 din 29 ianuarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, fără temei legal, s-a limitat la o exprimare consultativă a prevederilor art. 166 Cod administrativ și altor legi care nu se încadrează în solicitarea lui de recalculare a pensiei.

A evidențiat că la examinarea cererii prealabile, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a ținut cont de prevederile art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, care stipulau, că procurorii pensionari beneficiau de dreptul la recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, drept, care l-a obținut la data de 1 octombrie 2001.

Totodată, a considerat că dreptul său la recalcularea pensiei, urmează a fi confirmat și în temeiul Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, care prevede majorarea salariului procurorului în funcție.

În acest context, a comunicat că Casa Națională de Asigurări Sociale a folosit un principiu discriminatoriu selectiv, aplicând prevederile Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, numai la o parte din procurorii pensionari, cu recalcularea pensiilor acestora începând cu data de 1 decembrie 2018.

A subliniat că la 1 decembrie 2018, salariile procurorilor în funcție în baza Legii nr. 271 din 23 noiembrie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, din nou au fost majorate, însă Casa Națională de Asigurări Sociale lipsindu-l de acest drept, nu a efectuat recalcularea ordinară a pensiei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 7, 166-167, 278 CPC, art. 10, 11, 21, 23, 36-39, 43, 162, 191, 196, 206 alin. (1) lit. a), 207-209, 221 Cod administrativ, Legii cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Legii nr. 271 din 23 noiembrie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, art. 40, 47 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsurilor Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-58/21 din 29 ianuarie 2021 și nr. B-2678/2020 din 23 decembrie 2020, ca fiind ilegale, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar al Procurorului-șef în exercițiu a Procuraturii teritoriale în baza Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, începând cu 1 decembrie 2018.

Prin încheierea din 24 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de Eugen Breazu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea răspunsurilor Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-58/21 din 29 ianuarie 2021 și nr. B-2678/2020 din 23 decembrie 2020, obligarea reclaculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă.

Prin decizia din 12 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul depus de Eugen Breazu, casată încheierea din 24 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cu restituirea cauzei în aceeași instanță.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-2678/2020 din 23 decembrie 2020 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-58/21 din 29 ianuarie 2021 cu privire la cererea prealabilă, adoptate în privința lui Eugeniu Breazu.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind recalcularea și achitarea lui Eugeniu Breazu a pensiei pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în exercițiu, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie, recalcularea urmând a fi efectuată începând cu 1 decembrie 2018 și pe toată perioada de pensionare.

La 12 ianuarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Casa Națională de Asigurări Sociale, prin intermediul poștei electronice a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 14 martie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin încheierea protocolară din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost înlocuit intimatul Eugeniu Breazu, decedat la XXXXX, cu succesorul său în drepturi Elena Breazu.

Prin decizia din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 22 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că Eugeniu Breazu, începând cu 1 octombrie 2001, este beneficiar de pensie pentru vechime în muncă ca procuror conform Legii cu privire la Procuratură, calculată în proporție de 80% față de salariul funcției de procuror în procuratura teritorială.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț sediul central din 19 septembrie 2017, menținută prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți și încheierea din 18 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, adoptate în cauza la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Breazu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă, a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să-i achite lui Eugeniu Breazu pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat Procurorului-șef al procuraturii teritoriale și obligată Casa Națională de Asigurări Sociale de a-i recalcula lui Eugeniu Breazu cuantumul pensiei pentru vechime în muncă ținând cont de majorarea salariului procurorului, începând cu 5 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35% și începând cu data de 1 august 2016 de a-i recalcula cuantumul pensiei în conformitate cu art. 60 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, în vigoare din 1 august 2016.

Prin urmare, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Edineț a emis în privința lui Eugeniu Breazu, decizia nr. 08/2018/23421 din 26 iunie 2018, de recalculare a pensiei în cuantum de 80% din salariul procurorului, începând cu 1 august 2016, în mărime de 12 665,22 de lei.

Ulterior, începând cu 1 aprilie 2017, în baza deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț nr. 08/2018/24596 din 25 septembrie 2018, pensia lui Eugeniu Breazu a fost recalculată în cuantum de 80% reieșind din salariul procurorului, în mărime de 13 964,73 de lei.

Iar în baza deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț nr. 08/2018/24643 din 1 octombrie 2018, pensia lui Eugeniu Breazu a fost recalculată începând cu 1 aprilie 2018, în mărime de 80% din salariul procurorului, în cuantum de 15 648,79 de lei.

Însă, odată cu adoptarea Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Casa Națională de Asigurări Sociale a încetat recalcularea pensiei în privința lui Eugeniu Breazu.

Astfel, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-2678/2020 din 23 decembrie 2020, a fost comunicat lui Eugeniu Breazu, că prin Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, au fost abrogate prevederile Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și respectiv, prin Legea nr. 271 din 23 noiembrie 2018, a fost abrogat art. 60 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, prin urmare pensia lui Eugeniu Breazu, este recalculată în corespundere cu hotărârea instanței judecătorești.

La caz, au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că dreptul social cu privire la beneficierea pensiei pentru vechimea în muncă, inclusiv și recalcularea acesteia, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, a fost dobândit de către Eugeniu Breazu la data de 1 octombrie 2001, în temeiul Legii cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992 și ulterior, în baza Legii cu privire la Procuratură nr. 118 din 14 martie 2003.

Iar ipoteza art. 73 alin. (1) Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în redacția din 1 iulie 2011, care prevede că, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, nu poate fi extinsă în privința persoanelor care au fost pensionate până la 1 iulie 2011, printre care se regăsește și Eugeniu Breazu.

Or, legiuitorul a stabilit că, începând cu 1 iulie 2011, procurorilor în exercițiu, care vor atinge vârsta de pensionare, li se va stabili dreptul la pensie, conform Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat și nicidecum procurorilor pensionați până la 1 iulie 2011.

Au reținut că în conformitate cu dispozițiile Legii cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, a Legii cu privire la Procuratură nr. 118 din 14 martie 2003, ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, a Legii cu privire la Procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, Eugeniu Breazu, în calitate de procuror în demisie, a obținut dreptul la pensie, dar și la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecători/procurori, de care a beneficiat anterior.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că însuși Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358-XV din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a statuat că dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

Totodată, au reținut ca relevantă speței și hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici, prin care Curtea a decis că stipulările legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței procurorilor, judecătorilor trebuie să corespundă înaltului statut de persoane cu demnitate publică. Totodată, indicând și pentru viitor organelor cu drept de inițiativă legislativă, că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, procurorului.

Au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că prin deciziile de refuz a Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-2687/20 din 23 decembrie 2020 și nr. B-58/21 din 29 ianuarie 2021, de a recalcula pensia lui Eugeniu Breazu, ultimului i-a fost încălcat dreptul recunoscut de lege, care nu poate fi restrâns pe viitor.

La 20 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 26 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, a fost

prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului a invocat că prevederile art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare până la 1 iulie 2011, stipulau că procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

A indicat că potrivit art. VIII din Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alineatele (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) și (10) din art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, au fost abrogate.

Astfel, noua redacție a art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare de la 1 iulie 2011, prevede că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

A subliniat că începând cu 1 iulie 2011, pensiile procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 1 aprilie, în conformitate cu art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

A obiectat că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că prin refuzul de recalculare a pensiei lui Eugeniu Breazu, acesta a fost lipsit de un drept garantat de lege, deoarece prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare.

Or, prin Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, legislatorul a dispus înlocuirea dreptului la recalcularea pensiei de procuror cu dreptul la indexare anuală a acestei prestații sociale.

Mai mult că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 noiembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea Constituțională a recunoscut ca fiind constituționale prevederile Legii nr. 56 din 9 iunie 2011, care prevăd condițiile noi privind asigurarea socială a procurorilor în exercițiu cât și a celor în demisie.

A considerat că raporturile beneficiarului de pensie Eugeniu Breazu, începând cu anul 2011 și până în prezent, cad sub guvernarea legii noi, fiind determinate de relații în curs de realizare.

La 26 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Elenei Breazu, copia cererii de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat (f. d. 175).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele dosarului rezultă că dispozitivul deciziei contestate a Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 6 iulie 2022, fiind notificat recurentei Casa Națională de Asigurări Sociale, la data de 12 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 163).

Se mai constată că la 20 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 164-165).

Tot actele cauzei atestă că decizia motivată din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 27 septembrie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 167).

La 26 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs motivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 171-173).

Astfel, recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu